

Sensizliđimi Korkaklığıma Verme

– NebahatERKAN · 10 Temmuz 2011

O kadar sıcak ki;
Kalbim,
Ellerin yanar diye uzatamıyorum.
Suskun kalıyorum.
Mesafeleri yakınlaştıramıyor kalbim
Islanıyor.

Sokaklarda arıyorum kendimi
Uđuldayan hayata bırakarak gölgemi
İçimdeki yorgun yüređi
Taşımanın acısıyla,
Hayıflanıyorum ...

Kalbimin söküđünde sen
Tamir edemedikçe
İlmek ilmek işlenmiş geceye
Her gece aşkı geçiriyorum.
Yaşamın deliksiz süzgeçlerinden..

Dokunmaya cesaret edemediđin kalbimle,
Yıldızlar çalıyorum
En derin düşlerimden
Yolculuklara çıkıyorum aysız gecelerden..

Biliyorsun sevgili..
Dudaklarımdaki utangaç beni
Herkesten saklar gibi
Ellerimdeki sevdanın nasırlarıyla
Kaçak dokunuşlar taşıyorum.

Sessizlik sonrası çığlığa karışan aklım,
Yanıtları bir sende gizli olan.
En edepli küfürlerini kaldırım taşlarına
Tüküren bir çocuk mahcubiyetinden
Kurtulan isyanım

Artık gizleyemiyorum!

Sakın sakın Sensizliđimi korkaklığıma verme iki gözüm...